

هو العليم

استیذان طائفه جنّ از سید الشهداء برای کارزار، و بیان حضرت در جواب ایشان

حضرت علامه آیه الله حاج سید محمد حسین حسینی طهرانی

الله شناسی، جلد ۱

آیه الله شوشتری أعلى الله مقامه آورده است كه: چون حضرت امام حسين عليه السلام به سوى مدینه سیر می‌کرد و گروه جنّ به حضورش مشرف شدند، حسین علیه السلام مرثیه خوانی می‌کرد و مستمع فقط آن دسته بودند. و شرح آن بدینگونه می‌باشد كه: هنگامیکه دستجات مسلمان جنّ به نزد وی آمدند و گفتند: یا سیدنا! نَحْنُ شِيعَتُكَ وَأَنْصَارُكَ، فَمَرْنَا بِأَمْرِكَ وَمَا تَشَاءُ! وَلَوْ أَمَرْتَنَا بِقَتْلِ كُلِّ عَدُوِّ لَكَ وَأَنْتَ بِمَكَانِكَ، لَكَفَيْنَاكَ ذَلِكَ!

«ای سید و سالار ما! ما شیعیان و یاران تو هستیم، هر چه می‌خواهی به ما امر کنی امر کن! و اگر ما را امر نمایی به کشتن جمیع دشمنانت، هر آینه ما تو را در این امر کفایت می‌کنیم در حالیکه تو بر سر جای خودت باقی بوده باشی و تکان هم نخوری!»

جَزَاهُمْ الْحُسَيْنُ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَيْرًا وَقَالَ هُمْ: أَوْ مَا قَرَأْتُمْ كِتَابَ اللَّهِ الْمُنَزَّلَ عَلَىٰ جَدِّي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ:

﴿أَيَّمَا تَكُونُوا يَدْرِكْكُمْ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ﴾^۱

«پس حسین علیه السلام آنها را به جزای خیر پاسخ داده و فرمود: آیا نخوانده‌اید کتاب خدا را كه بر جدّم رسول الله صلى الله عليه و آله نازل شده است: هر كجا بوده باشید، مرگ شما را در می‌گیرد و گرچه در قلعه‌ها و قصرهای مستحکم باشید!»^۲

و خداوند سبحانه می‌فرماید: **﴿الْبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ﴾**^۲.

«تحقیقاً کسانیكه در سرنوشتشان كشته شدن آمده است، به سوى خوابگاهها و فرودگاههای خودشان ظاهر و بارز خواهند گشت.»

وَإِذَا أَقَمْتُ بِمَكَانِي فَبِمَاذَا يُبْتَلَىٰ هَذَا الْخَلْقُ الْمُتَعَوِّسَ وَبِمَاذَا يُخْتَبَرُونَ؟! وَمَنْ ذَا يَكُونُ سَاكِنَ حُفْرَتِي بِكَرْبَلَا؟ وَقَدْ اخْتَارَهَا اللَّهُ يَوْمَ دَحَى الْأَرْضِ وَجَعَلَهُ مَعْقِلًا لِشِيعَتِنَا، وَيَكُونُ لَهُمْ أَمَانًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ!

وَلَكِنْ تَحْضُرُونَ يَوْمَ السَّبْتِ وَهُوَ يَوْمٌ عَاشُورًا الَّذِي فِيهِ أَعْرَجَهُ أُقْتَلُ، وَلَا يَبْقَىٰ بَعْدِي مَطْلُوبٌ مِنْ أَهْلِي! وَتَسْبَىٰ أَخَوَاتِي وَأَهْلُ بَيْتِي، وَيَسَارُ بِرَأْسِي إِلَىٰ يَزِيدَ لَعْنَةُ اللَّهِ!

«و اگر من در مکان خود درنگ نمایم، پس به چه چیز این خلق واژگون و به روی خود بر زمین

^۱ صدر آیه ۷۸، از سوره (۴) النساء

^۲ قسمتی از آیه ۱۵۴ از سوره (۳) آل عمران

افکنده شده آزمایش شوند؟! و به چه چیز از عهده امتحان برآیند یا بر نیایند؟! و آن کس که در حفره و قبر من در کربلا بخوابد و ساکن شود چه کس خواهد بود؟ در حالتیکه خداوند آن خوابگاه را از روزیکه زمین را گسترانید اختیار و انتخاب فرموده است، و آنجا را پناهگاه شیعیان ما قرار داده است، و برای ایشان محلّ امان است چه در دنیا و چه در آخرت!

ولیکن شما در روز شنبه که روز عاشورا می باشد حضور بهم رسانید، آن روزیکه در آخر آن روز من کشته می شوم و پس از من دیگر احدی از اهل بیت من باقی نخواهد ماند! و خواهران من و اهل بیت من اسیر خواهند شد، و سر مرا به سوی یزید لعنه الله خواهند برد!»
طائفه جنّ گفتند: ای حبیب خدا و ای پسر حبیب خدا! اگر اطاعت امر تو بر ما واجب نبود و مخالفت تو بر ما جائز بود، تحقیقاً ما جمیع دشمنانت را پیش از آنکه به تو دسترسی پیدا کنند به قتل می رساندیم.

حضرت امام حسین صلوات الله علیه به ایشان گفت:

نَحْنُ وَاللّٰهُ اَقْدَرُ عَلَيْهِمْ مِنْكُمْ، وَ لٰكِنْ **(لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَن بَيِّنَةٍ)**.^۱

«سوگند به خدا که ما برای نابودی آنان قدرتمان از شما بیشتر می باشد، ولیکن باید کسانی که هلاک می شوند از روی حجّت و دلیل باشد؛ و کسانی که زندگانی می یابند نیز از روی حجّت و دلیل باشد».^۲

---

^۱ قسمتی از آیه ۴۲ از سوره (۸) الانفال

^۲ الله شناسی، ج ۱، ص ۳۷۱.